

útratách právoplatně přisouzených přijal, a že pro souzený spor nemá význam, jak k onomu rozsudku pro zmeškání došlo. Nejde tu o žalobu z obohacení, kterou se ovšem nelze domáhati vrácení toho, co bylo na základě právoplatného rozsudku plněno, a které by vadila námitka věci právoplatně rozsouzené, v souzeném případě se žaluje z právního důvodu náhrady škody z porušení smluvního závazku a o tomto nároku nebylo mezi stranami jednáno a právoplatně rozhodnuto. Proto také není odůvodněna námitka věci právoplatně rozsouzené.

Čís. 12489.

Jde o jediný nárok, uplatňován-li v žalobě nárok na náhradu škody, ježto nedodržením dohody o klidu řízení žalovaným zaplatil žalobce útraty sporu a útraty trestního řízení.

(Rozh. ze dne 31. března 1933, R II 63/33.)

Jde o týž případ jako v předchozím rozhodnutí čís. sb. 12488. O d - v o l a c í s o u d odmítl odvolání co do 42 Kč 10 h jako nepřipustné, co do 989 Kč 40 h odkázal odvolání na rozhodnutí rekursního soudu o námitce rozepře rozsouzené. D ů v o d y: Ježto byla žaloba co do 989 Kč 40 h odmítnuta z důvodu rozsouzené rozepře, zbývá v odvolacím řízení zabývatí se jen zbytkem žalobního nároku 42 Kč 10 h jako přeplatku útrat trestního řízení proti Š-ovi. Jak patrné je tento nárok nepatrným a nelze se s odvoláním zabývatí, an nenapadá rozsudek této částky se týkající z důvodů zmatečnosti, a bylo proto odvolání odmítnouti jako nepřipustné po rozumu § 452 odst. 2 c. ř. s.

N e j v y š š í s o u d změnil napadené usnesení v ten rozum, že odvolání jest i pokud se týká částky 42 Kč 10 h přípustné a že se odvolacímu soudu ukládá, by o odvolání žalobce jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Žalobce uplatňuje obě v žalobě uvedené částky 989 Kč 40 h a 42 Kč 10 h jako škodu způsobenou mu zaviněním žalovaného tím, že nedodržel ujednání o klidu řízení, a uplatňuje je jako jednotný nerozdělený nárok, plynoucí z téhož právního důvodu náhrady škody a z téhož skutkového základu porušení smluvního závazku. Nelze je proto považovati za samostatné, odlišné právní nároky, jak činí odvolací soud, nýbrž za jediný právní nárok, za jedinou pohledávku ve výši 1.031 Kč 50 h, o které jest vzhledem k tomu, že námitka věci rozsouzené byla zamítnuta, odvolání vyřídití.

Čís. 12490.

Nebyl-li zákonný zástupce manželského dítěte v řízení o jeho návrhu proti otci na stanovení (na zvýšení) výživného vůbec slyšen, jde jen

o relativní zmatečnost, jež má význam jen pro zájem dítěte, již však nebylo dotčeno žádné právo, které zákon ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n. poskytuje odpurci dítěte.

(Rozh. ze dne 31. března 1933, R II 98/33.)

Proti usnesení o p a t r o v n i c k é h o s o u d u, jímž bylo uloženo manželskému otci platiti dítěti zvýšené výživné, podal rekurs manželský otec. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl otcovu dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatel, ač řádně byl poučen, neuplatňuje výslovně žádný z důvodů § 46 (2) zák. čís. 100/31 sb. z. a n. Pokud vytýká, že zákonný zastupce manželského dítěte nebyl vůbec slyšen, v čem by mohl záležeti důvod zmatečnosti podle § 41 (2) g) zák. čís. 100/31 sb. z. a n., šlo by jen o relativní zmatečnost. To mělo by jen význam pro zájem dítěte, které však konečným rozhodnutím, jímž bylo vyhověno částečně jeho návrhu, se necítí stíženým. Byl tedy přes nastalé porušení formálního práva splněn účel řízení, t. j. zvýšení výživného pro dítě, a nemá porušení to dalšího významu, který by zvrátil dosažený účel. Tím nebylo dotčeno žádné právo, které zákon čís. 100/31 sb. z. a n. poskytuje stěžovateli, takže nemá příčiny v tomto směru ke stížnosti.

Čís. 12491.

Mezinárodní železniční přeprava zboží.

Ustanovení čl. 27 mezinárodní úmluvy železniční ze dne 14. října 1890, čís. 186 ř. zák. z roku 1892, platí i pro nároky na vrácení přeplaceného dovozného. Doplňovací ustanovení, vydané k čl. 12 m. ú. ž. nemá moc zákona, jímž by byla změněna pravidla mezinárodní úmluvy železniční.

Pro vagony podané v rumunských odesílacích stanicích s mezinárodními nákladními listy, adresované na cizozemskou stanicí, platí pro výpočet dovozného na rumunské trati ustanovení odst. B. nařízení pro tarifování živého dobytka při mezinárodní přepravě uveřejněné ve věstníku čís. 234 Foaia officiala z 21. června 1926.

Otázka, zda Foaia officiala jest orgánem, ve kterém se uveřejňují tarify a změny tarifů a zda uveřejněné v něm výnosy jest pokládati za řádně uveřejněné, jest otázkou cizozemského práva a tedy podle § 271 c. ř. s. otázkou skutkovou.

Foaia officiala jest úředním věstníkem rumunských státních drah s platností a účinností pro železnice i strany a jest výnosy čís. 234 a 293 tam uveřejněné považovati za řádně uveřejněné.

(Rozh. ze dne 31. března 1933, Rv II 815/31.)